

בית משפט השלום ברמלה

16 ספטמבר 2010

ת"פ 08-2267 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז נ' [REDACTED] ואח'

1

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו

המאשימה מ.י. פרקליטות מחוז המרכז

נגד

הנאשמים
1. [REDACTED] - בעניינו
2. אסלן בזאדוג - לא בעניינו

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

גזר דין

13

14

רקע

15 1. הנאשם הורשע בתאריך 25.1.10, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של
16 שימוש לרעה בכוח המשרה, לפי סעיף 280 (1) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

17 על פי עובדות כתב האישום, הנאשם שימש סוהר בתקופה הרלוונטית לכתב באישום בבית
18 הסוהר איילון. בתאריך 15.2.08 שהה הנאשם ביחד עם סוהרים אחרים בתדר המשמר בבית
19 הסוהר. כמו-כן שהה במקום האסיר ולרי שמידט (להלן: "המתלונן"), שהינו אחראי על ניקיון
20 האגפים בכלא. המתלונן המתין לאישור כניסה לאחד האגפים. בעודו יושב על כסא הניח הנאשם
21 מגבת וחוטי פשתן על ראשו ופניו של המתלונן. בהמשך לכך הנאשם וסוהר נוסף (נאשם 2)
22 ששהה עמו במקום לעגו למתלונן, והנאשם הדליק את חוטי הפשתן, אשר החלו לבעור. הנאשם
23 משך את הפשתן מראשו של המתלונן וכיבה את האש ברגלו.

24 2. בין הצדדים לא הייתה הסכמה לעניין העונש. הנאשם נשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן
25 בעניינו.

26

27

בית משפט השלום ברמלה

16 ספטמבר 2010

ת"פ 08-2267 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז נ' [REDACTED] ואח'

1

2

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן התרשם כי עובר לאירוע הנדון ניהל הנאשם אורח חיים תקין, אחראי, יציב

4 ובוגר. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם חש בושה ואשמה, וכמו-כן לא זיחה דפוסים

5 אלימים חוזרים בהתנהגותו. שירות המבחן תיאר את הרקע הנורמטיבי של הנאשם.

6 בנוסף התרשם שירות המבחן כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו ומודע לחומרתם. עוד צוין

7 בתסקיר כי הנאשם הבין כי מדובר בהתבדחות עם המתלונן, אדם שהכיר והתבדח עימו בעבר,

8 וכיום הוא מבין כי הדלקת הפשתן הייתה מסוכנת ויכלה לגרום למתלונן נזק פיסי.

9 לאור הפגיעה התנדמיתית והתעסוקתית שתגרם לנאשם אם תיוותר הרשעתו על כנה, המליץ

10 שירות המבחן לבטל את הרשעת הנאשם ולהטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור.

11

טיעוני הצדדים

12 4. ב"כ המאשימה טען כי מדובר באירוע חמור של שימוש לרעה בסמכות ובכוח המשרה של סוהר

13 כנגד אסיר. ב"כ המאשימה הדגיש את פערי הכוחות בין סוהרים לאסירים ואת פוטנציאל

14 השימוש לרעה בפערים אלו, הן בשל סמכות הסוהרים להשתמש לעיתים אף בכוח כנגד אסירים

15 והן בשל חובת האסיר להישמע להוראות הסוהר. עוד טען כי הנאשם הוא שהצית בפועל את

16 חוטי הפשתן על ראשו של המתלונן ולפיכך אין מקום להסתפק באי-הרשעה, וכן כי אין לקבל

17 את טענת הנאשם כי המעשה החל כשעשוע בין הסוהרים למתלונן לאור מעמדו של האסיר

18 ונפקות ההסכמה שיכולה להינתן על ידו לשעשוע כזה. עוד טען ב"כ המאשימה כי מעבר לביזוי

19 המתלונן, הנאשם סיכן את בריאותו של המתלונן בהצתת החוטים על ראשו.

20 ב"כ המאשימה טען כי על אף הנזק שייגרם לנאשם מהרשעתו, ועל אף הבעת החרטה מצידו, כפי

21 שעולה מתסקיר שירות המבחן, אין המקרה זנן נופל לגדרם של הקריטריונים בדבר ביטול

22 ההרשעה, לאור חומרת המעשים ואופי המקרה.

23 ב"כ המאשימה עתר למאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

24 5. ב"כ הנאשם טען כי במקום מגוריו של הנאשם באזור הצפון הפרנסה העיקרית הינה מעסקים

25 משפחתיים, והואיל ולמשפחתו של הנאשם אין עסק עצמאי, הרי שאפשרויות התעסוקה

26 הפתוחות בפניו הינן בעיקרן בשירות הציבורי. עוד טען ב"כ הנאשם כי ישנה אפשרות להשיבו

27 לעבודה בשירות הציבורי ואולי אף לשירות בתי הסוהר אם תבוטל הרשעתו. עוד ציין כי הרשעה

28 בפלילים תסגור בפני הנאשם כמעט כל עבודה אפשרית. עוד טען כי עבירת שימוש לרעה בכוח

29 המשרה הינה בעיקרה עבירה משמעתית, ולא פלילית. לאור זאת טען כי יש מקום לאזן בין

בית משפט השלום ברמלה

16 ספטמבר 2010

ת"פ 08-2267 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז נ' [REDACTED] ואח'

- 1 מעשיו של הנאשם לבין הנזק העלול להיגרם לו. עוד טען כי אין סבירות גבוהה כי הנאשם יחזור
2 על מעשיו, וכי הוא חש בושה והשפלה נוכח מעשיו.
3 ב"כ הנאשם הגיש אסופת תעודות הוכרה ומכתבי הערכה שניתנו לנאשם בגין שירותו.
4 ב"כ הנאשם עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעת הנאשם.
5 6. הנאשם הביע חשש לפרנסתו עקב הרשעתו. הנאשם העיד כי היה גאה בעבודתו ובשירות
6 למדינה, וכי להבנתו מדובר בעבירת משמעת שהתגלגלה להליכים פליליים עקב אינטרסים
7 פנימיים של גורמים מסוימים. הנאשם הביע חרטה, צער ובושה. לדבריו אין במשפחתו כל עבר
8 פלילי. עוד העיד כי ברצונו להמשיך לחנך את ילדיו כראוי ולפרנס את משפחתו, כפי שנהג עד
9 לאירוע נשוא כתב האישום.

דיון – שאלת ביטול ההרשעה

- 10
11 7. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, ועל אף המלצת שירות המבחן, סבורני כי אין מקום לבטל
12 את הרשעתו של הנאשם. הנאשם הורשע בעבירה של שימוש לרעה בכוח המשרה, כאשר
13 במסגרת האירוע הניח מגבת על ראשו של אסיר, אשר היה נתון למרותו, וכן הניח חוטי פשתן על
14 ראשו ופניו של האסיר. בהמשך לכך, הנאשם הוציא מכיסו מצית והדליק את חוטי הפשתן שהיו
15 מונחים על ראשו של האסיר. מדובר באירוע חמור שיש בו השפלה וביזוי של האסיר תוך שימוש
16 לרעה בכוח המשרה על-ידי סוהר, כל זאת במסגרת רצונו של הנאשם לחמוד לצון. לרמיסת
17 כבודו של האסיר ולהתעמרות בו נלוותה אף יצירת סיכון פן הדלקת חוטי הפשתן על ראשו
18 תגרום לאסיר נזק פיסי וכוויות. הדלקת חוטי הפשתן על ראשו של האסיר בוודאי חרגה מגדר
19 הלצה, ויצרה סיכון ממשי לפגיעה באסיר.
20 8. איני סבור כי המקרה דנן נופל לגדר אותם מקרים בהם הנזק אשר ייגרם לנאשם כתוצאה
21 מהרשעתו בדיון אינו פרופורציונאלי לחומרת העבירה. הרשעתו של אדם הינה התוצאה
22 המתבקשת מהפרת הנורמה הפלילית והוכחתה, ומהווה את תכליתו של ההליך הפלילי (ר' ע"פ
23 9893/06 אלון-לאופר נ' מדינת ישראל (2007)). עוד יש ליתן את הדעת לכך שהסמכות לאי-
24 הרשעה שמורה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן (ע"פ 5213/96 מדינת ישראל נ' שמש, פ"ד (3)
25 682, 683 (1996)). כאמור לעיל, איני סבור כי המקרה דנן נופל לגדר אותם מקרים יוצאי דופן.
26 9. על התנאים הראויים להימנעות מהרשעה עמדה כבוד השופטת דורנר בע"פ 2083/96 כתב נ'
27 מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 341, 337 (1997):

בית משפט השלום ברמלה

16 ספטמבר 2010

ת"פ 08-2267 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז נ' [REDACTED] ואח'

- 1 "הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע
2 פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה
3 המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים..."
- 4 10. במקרה דנן, לגישתי, סוג העבירה ונסיבותיה הקונקרטיות אינם מאפשרים את ביטול ההרשעה.
5 דווקא העובדה שהמעשים נעשו על-ידי סוהר כלפי אסיר, אשר נתון למרותו, ואין ביכולתו
6 להתנגד למעשי הסוהר, מחייבת התייחסות מתמירה למעשה. פערי הכוחות המשמעותיים בין
7 סוהרים לאסירים מחייבים כי סוהרים יקפידו בכבודם של האסירים הנתונים למרותם. בעניין
8 זה, אי הרשעתו של הנאשם עלולה לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים ולהעביר מסר
9 שגוי בכל הנוגע להתנהלותם של סוהרים בשירות בתי הסוהר כלפי אסירים. לאור האמור לעיל,
10 איני סבור כי נסיבות ביצוע העבירה מאפשרות את ביטול ההרשעה.
- 11 11. כמו-כן, מבחינת הפגיעה בשיקומו של הנאשם, ועל אף שקיימת פגיעה כאמור, איני סבור כי
12 מדובר במקרה המצדיק את ביטול ההרשעה. הנאשם פוטר מן השב"ס בעקבות המקרה וללא
13 קשר לתוצאת תיק זה. בניגוד למקרים אחרים אשר בהם לעתים אנשי שב"ס שמוגשים נגדם
14 כתבי אישום נותרים בשירות עד לקביעה שיפוטית בעניינם, הרי שבענייניו של הנאשם, כפי
15 הנראה לאור חומרת המעשים, פוטר הנאשם מן השירות עוד בטרם מתן החלטה בעניינו. לפיכך
16 אף קיים קושי להניח שביטול הרשעתו יאפשר את חזרתו לשב"ס. בנוסף לכך, בכל הנוגע לטענת
17 ב"כ הנאשם בדבר רצונו לשוב ולעבוד בשירות בתי הסוהר, מן הראוי להפנות לדברי כב' השופט
18 נ' הנדל בע"פ (מח' ב"ש) 7149/00 מדינת ישראל נ' גדסי (2001), לפיהם:
- 19 "... אין זה מתפקידו של בית משפט קמא לקבוע אם איש משטרה ימשיך במשרתו
20 לאחר ביצוע עבירה. תפקידו להחליט באם נעברה העבירה על ידו. אם תשובתו חיובית,
21 תפקידו בשלב הבא הנו להחליט אם להרשיעו ולגזור את דינו. תפקידו אינו מצטמצם
22 בהחלטה על המשך תעסוקתו של השוטר. מלאכה זו מסורה בידי גורמים מתאימים
23 במשטרה".
- 24 דברים אלה אשר נאמרו ביחס לשוטרים, יפים בה במידה ביחס לנאשם שהיה סוהר, ואשר
25 כאמור לעיל כבר פוטר מן השב"ס.
- 26 12. בנוסף לכך, לטענת ב"כ הנאשם יתקשה הנאשם להתקבל לתפקיד אחר בשירות הציבורי,
27 ובמקום מגוריו באזור הצפון, קיים קושי ממשי למצוא מקום עבודה אחר שאינו בשירות
28 הציבורי. אין בידי לקבל את טענת ב"כ הנאשם בעניין זה. מדובר בטענה בעלמא בדבר פגיעה
29 באפשרותו של הנאשם למצוא עבודה בשירות המדינה, ולא הוצגו בעניין זה ראיות כלשהן.

בית משפט השלום ברמלה

16 ספטמבר 2010

ת"פ 08-2267 מ.ג. פרקליטות מחוז
המרכז נ' [REDACTED] ואח'

13. יפים לעניין זה הדברים האמורים בעפ"ג 6700/09 (מח' ב"ש) אלזם נ' מדינת ישראל – מח"ש
2 (2010):
- 3 "במישור אפשרויות השיקום והתעסוקה לעתיד, אין אינדיקציה כי המערער הספציפי
4 לא יוכל להתקבל כלל לאיזה מהעבודות שהוא חפץ בהן. אין אנו מכירים מקומות
5 עבודה בשירות הציבורי שבהם ההרשעה אוטומטית מביאה לשלילת המועמדות או
6 לפסילתה. להיפך, כפי שב"כ המשיבה ציינה, נעשית בדיקה ובחינה של כל מקרה לגופו,
7 והחשוב הוא מה העבירה ומה נסיבותיה ולא עצם ההרשעה או העדרה".
- 8 לפיכך, ועל אף שיש להניח שיש עם ההרשעה פגיעה בנאשם ובאפשרויות התעסוקה העומדות
9 בפניו, הרי שלא הונחה תשתית ראייתית המצדיקה קביעה כי האפשרות לעסוק בתפקיד כלשהו
10 בשירות הציבורי תחסם בפני הנאשם בעקבות הרשעתו בדין.
- 11 14. אכן, תסקיר שירות המבחן, שהינו חיובי לכל הדעות, מתייחס להבעת החרטה מצד הנאשם,
12 ולאפשרות הפגיעה בו במישור התעסוקתי, ולנסיבות חייו האישיות. ברם, מקומן של נסיבותיו
13 האישיות המקלות של הנאשם הינו בשלב הענישה, ואין בהם כדי להצדיק במקרה דנן הימנעות
14 מהרשעה (ר' גם ע"פ 9150/08 מדינת ישראל נ' ביטון (2009)).
- 15 15. עוד אציין, כי אין בעובדה שעניינו של נאשם מסי 2 הסתיים ללא הרשעה כדי להשליך על עניינו
16 של הנאשם שבפניי. חלקו של נאשם 2 באירוע היה פאסיבי בעיקרו, ונוגע בעיקר לנוכחותו
17 במקום ולכך שלא מנע את המעשים. לעומת זאת, חלקו של הנאשם הינו המרכזי באירוע.
- 18 16. בנוסף לכך, טען ב"כ הנאשם, כי במקרים דומים הסתפקו רשויות המדינה בהעמדת סוהרים
19 לדין משמעתי, וכלל לא נפתח הליך פלילי. בהקשר זה הציג ב"כ הנאשם אסופת החלטות של
20 בית הדין למשמעת בשירות בתי הסוהר. בהקשר זה אציין ראשית, כי אין בהצגת ההחלטות
21 בבית הדין המשמעתי משום ראייה לכך שבאותם עניינים לא הוגשו במקביל אף כתבי אישום
22 בהליך פלילי. שנית, יש לבחון כל מקרה לגופו ולפי נסיבותיו. שיקולי המאשימה בדבר אי-הגשת
23 כתבי אישום בתיקים שצורפו, ככל שאכן לא הוגשו כתבי-אישום, אינם בפני בית-המשפט, ולא
24 ניתן לדעת מה עמד ביסודם.
- 25 18. בסיכומי של דבר, לא שוכנעתי כי יש מקום לבטל את הרשעת הנאשם, ולפיכך הרשעתו בעבירה
26 של שימוש לרעה בכוח המשרה, כאמור בהכרעת הדין, נותרת בעינה.
- 27 **העונש ההולם**
- 28 18. כאמור לעיל, סבורני שאין מקום לבטל את הרשעת הנאשם. יחד עם זאת, בנוגע לעונש ההולם,
29 סבורני כי אין מקום להחמיר עם הנאשם יתר על המידה. בעניין זה, יש ליתן משקל לקולא

בית משפט השלום ברמלה

16 ספטמבר 2010

ת"פ 2267-08 מ.ג. פרקליטות מחוז
המרכז נ' [REDACTED] ואח'

1 להמלצת שירות המבחן, לעובדה שהנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות מלאה למעשיו, וכן
2 לעתירת המאשימה להסתפק בעונש של מאסר על תנאי ופיצוי בלבד. מובן הדבר שאין מקום
3 להחמיר עם הנאשם מעבר לעתירת המאשימה.

4

5

סוף דבר

6

19. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

7

א. חודשיים מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם את העבירה בה הורשע במשך שנה מהיום.

8

ב. פיצוי כספי למתלונן, עד תביעה מס' 6, בסך של 500 ש"ח. הפיצוי יופקד בקופת בית-המשפט

9

תוך 30 ימים.

10

11

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי, תוך 45 ימים מהיום.

12

13

14

15

ניתנה והודעה היום ח' תשרי תשע"א, 16/09/2010 במעמד הנוכחים.

16

17

ד"ר עמי קובו

ד"ר עמי קובו, שופט

18

19